

1.UVOD

U savremenom svijetu proces funkcionalnog testiranja i osposobljavanja pacijenata sa hemiplegijom je od velikog značaja za dalji život oboljelog. Ima za cilj isticanje, njegovanje i razvijanje preostalih sposobnosti u totalitetu, fizički, psihički i socijalno onesposobljene osobe.

Kineziterapija znatno utiče na nervni sistem.

Pokreti u bilo kom segmentu nadražuju receptore za dodir, pritisak, toplotu, hladnoću, pokret u zglobovima, mišićima i tetivama, što omogućava priliv velikog broja impulsa u mozak. Ovi impulsi u mozgu aktiviraju njegov neurotrofički uticaj koji postoji u aktivnim zonama, dok se u neaktivnim zonama taj uticaj gubi zbog neaktivnosti dijela tijela. U slučaju prekida nerva koji upravlja mišićem, stimuliše se njegov regenerativni proces.

U reedukaciji oštećenih funkcija nervnog sistema neprocjenjiv značaj ima primjena kineziterapije. Malo je vjerovatno da će ikada postojati lijek koji će moći da razriješi sve terapijske dileme kod neuroloških oboljenja, pa će reedukacija oštećenih funkcija i formiranje novih najsvrsishodnijih motoričkih obrazaca uvijek biti u rukama fizioterapeuta.

Nakon neuroloških oštećenja nekada je nemoguće ponovo uspostaviti normalne motoričke obrasce položaja i pokreta. Primjenom kineziterapije, a zahvaljujući novim saznanjima neurofiziologije, suzbijaju se nenormalni motorički obrasci odnosno prevenira se njihov dalji razvoj.

Uz pomoć fizioterapeuta pacijent se obučava da sam kontroliše motoričke obrasce. Na ovaj način pacijent se uvijek analizira kao cjelina, a ne prema segmentalnim neurološkim deficitima.